

delsen angivet del af afstrømningsområdet kun må indrettes med tilladelse fra en landvæsensret nedsat i medfør af denne lov. Når der siden opstår spørgsmål om sådanne anlæg, bestemmer den i den anledning nedsatte landvæsensret, hvilke rensningskrav der skal opfyldes, eventuelt hvilket afløb der skal anvendes i stedet for det naturlige afløb. Den pågældende landvæsensret bestemmer endvidere, i hvilket omfang vandforsyningen skal afholde de merudgifter ved spildevandsanlæggets udførelse og drift, som er en følge af vandforsyningens beskyttelse.

Beskyttelsesområder.

§ 45. Når der i medfør af § 36 gives tilladelse til, at et offentligt vandforsyningsanlæg indvinder vand fra vandløb, fastlægger landvæsensretten samtidig et beskyttelsesområde. Området skal strække sig så langt i afstrømningens længderetning, som retten finder ønskeligt, og skal normalt omfatte de tilgrænsende ejendomme inden for en afstand af 100 m fra bredden. Under særlige omstændigheder kan retten dog udlade at fastsætte beskyttelsesområde.

Stk. 2. Inden for beskyttelsesområdet må der ikke drives erhvervsvirksomheder, institutioner, campingpladser og lignende eller være oplag af latrin, animalsk gødning, dagrenovation, gamle klude og ben, affald fra slagterier, giftige stoffer og lignende, medmindre forholdet er tilladt enten af vandforsyningsanlæggets ejer med samtykke fra embedslægen eller af en landvæsensret. Ejeren af vandforsyningsanlægget skal efter en grundejers begæring rejse sag for en landvæsensret om tilladelse. Hvis det pålægges grundejeren at ændre eller ophøre med et bestående forhold, har han krav på erstatning. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, for så vidt forholdet ikke var lovligt, hensigtsmæssigt eller forsvarligt. Erstatningsspørgsmålet afgøres i mangel af enighed af landvæsensretten.

Stk. 3. Landvæsensretten kan inden for beskyttelsesområdet fastlægge et, eventuelt mindre, område efter reglerne i § 41, stk. 1, og kan bestemme, at beskyttelsesområdet i øvrigt skal omfattes af reglerne i § 41, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 41, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på beskyttel-

sesområder efter stk. 1-3. Retten skal drage omsorg for, at inddragelsen under beskyttelsesområdet og indholdet af bestemmelserne i stk. 2 og de forbud, der måtte være fastsat i medfør af stk. 3, tinglyses på vedkommende ejendom med prioritet forud for alle panthavere i ejendommen.

Stk. 5. En landvæsensret kan senere foretage ændringer i beskyttelsesområdet, herunder godkende enkelte forhold, som omfattes af forbud efter stk. 3, jfr. § 41, stk. 1.

Fiskeri.

§ 46. En landvæsensret kan bestemme, at der i vandløb, hvorfra vandet i henhold til § 36 indvindes af offentlige vandforsyningsanlæg, ikke må drives fiskeri, eller at dette kun må ske på nærmere fastsatte betingelser, herunder at fiskeri kun må drives af vandforsyningsanlægget eller på betingelser, der fastsættes af dette. Erstatning for tab af fiskeriret fastsættes af landvæsensretten.

Andre forhold.

§ 47. En landvæsensret kan efter reglerne i § 42 bestemme, at der med hensyn til et offentligt anlæg til indvinding af vand fra vandløb som nævnt i § 36 skal træffes beskyttelsesforanstaltninger ud over, hvad der følger af §§ 44-46.

Stk. 2. En landvæsensret kan bestemme, at der med hensyn til et ikke offentligt vandforsyningsanlæg til indvinding af vand fra vandløb som nævnt i § 36 skal træffes beskyttelsesforanstaltninger efter reglerne i § 42.

Stk. 3. § 43 finder tilsvarende anvendelse på skader ved forurening af vandet i vandløb.

Kap. VI.

Sundhedsmæssige forskrifter for driften af vandforsyningsanlæg.

Tilsætning af stoffer til vandet.

§ 48. Indenrigsministeren fastsætter regler om, hvilke stoffer der må tilsættes til vandet i et vandforsyningssystem, fra hvilket vandet kan tænkes at blive anvendt til drikkevand eller at komme i berøring med levnedsmidler. Ministeren fastsætter endvidere regler om de sundhedsmæssige krav, vandet i et sådant system skal opfylde.